

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 117. Antonii Barberini Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

ubi senio confectus, die vigesima septima Junii anno ætatis suæ sexagesimo secundo obiit, sepultus in Ecclesia Carmelitarum Discalceatorum S. Mariæ de Victoria.

Sæc. XVII.
A. C. 1646.

§. CXVI.

Joannis Dominici de Spinula Cardinalis obitus.

Alter erat Joannes Dominicus Spinula patria Genuensis, qui sub cura & patrocinio Cardinalis Saulii prudentissimi senis Romæ varia obibat munia, non sine magno integritatis, ac prudentiæ encomio: postea ab Urbauo VIII. Cardinalis, & ad Regis Catholici nominationem Materanus Archipræsul renuntiatus, sexto post anno ad Lunensem & Sarzanensem Episcopatum transferebatur, tandem Mazariensi Ecclesiæ præfectus, ibidem restaurato Episcopali Palatio, annos natus sex supra sexaginta die undecima Augusti decessit.

Victorell. in
add. ad Cia-
con. Ughell.
Ital. Sacra.

§. CXVII.

Antonii Barberini Cardinalis extrema.

Postremo die undecima Septembris Romæ decessit Antonius Barberinus Urbani VIII. Pontificis Frater, qui

Sæc. XVII. vix biennis Patre suo orbatus, a Ma-
 A. C. 1646. tre tamen ad omnem pietatem enutri-
 tus, anno ætatis suæ decimo nono
 Fratrum Capuccinorum Ordinem am-
 plexus est, in quo consuetis Instituti
 sui austeritatibus haud contentus, om-
 ni pœnitentiarum genere in imbecille,
 innoxiumque corpus suum desæviit.
 Inter ceteras tamen virtutes eminuit
 profunda sui abnegatio, & generosus
 honorum, mundique contemptus, unde
 percepta Maphæi Barberini fratris sui
 electione in Cardinalem, & postea in
 Pontificem nullo dato lætitiæ signo ex-
 clamabat: *Quam tui misereor mi frater,*
vicem tuam doleo, quod tantum tibi onus
impositum audiam: adjuvet te Deus! Ipse-
 met quoque nonnisi invitus, Senoga-
 liensem Episcopatum ac denique Pur-
 puram acceptabat, nihilque immutato
 vitæ genere, quamvis perhonorificis
 opimisque dignitatibus, ac officiis de-
 coratus esset, omnem tamen pompam
 ab ædibus suis exulare iussit, ac exi-
 guo famulitio contentus, in summa
 victus parsimonia vitam transegit, cun-
 ctasque opes, quas a Deo & Ecclesia
 receperat, fidelis Minister in sublevan-
 das pauperum necessitates, & erigen-
 das, aut exornandas Ecclesias & Cœ-
 nobia profudit, suorum Nepotum ac
 familiæ, quantumvis ære alieno gra-
 vatæ

vatae penitus in supremæ voluntatis suæ
 tabulis oblitus. Tandem meritis cla- Sec. XVII.
 A C. 1646.
 rus anno ætatis suæ septuagesimo se-
 ptimo obiit, sepultus in Templo Ca-
 pucinatorum, apposita humili hac inscri-
 ptione: *Hic jacet pulvis, cinis, & nihil.*

His Innocentius X. non nisi unicum
 subrogabat Cardinalem, Joannem Ca-
 simirum Sigismundi III. Poloniæ Regis
 Filium. qui tamen altero post anno di-
 missa Purpura in Poloniæ Regem die
 quarta Novembris renunciatus est.

§. CXVIII.

*Diversæ Innocentii X. Pontificis Ma-
 ximi Constitutiones.*

Inter varias, quas Innocentius X. Papa Bull. magn.
 Innoc. X.
 Const. 15.
 Vid. supra
 hoc libr.
 §. 62. p. 202.
 hoc anno edidit, Constitutiones re-
 latu digna est illa, qua die decima
 nona Februarii Cardinalibus, ne sine
 Pontificis licentiâ a Statu Ecclesiastico
 recederent, interdixit, & extra ditio-
 nem Ecclesiasticam agentibus, reditum
 præcepit: Occasionem hujus decreti
 jam supra adduximus: cum vero qui-
 dam Regulares, & præcipue Jesuitæ
 in Polonia Parochis, aliisque Benefi-
 ciatis decimas, quæ a laicis solveban-
 tur, priusquam bona ad illos fuerant
 translata, solvere negligenter, hinc
 die vigesima prima Decembris summus